

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/76/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2220203550
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2220203550.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti: G. U., nar. XX.X.XXXX a E. U., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené procesným opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda, deti rodičov: matka - Mgr. G. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. D. XXXX/X, M. K., právne zastúpená JUDr. Stanislavom Jakubčíkom, advokátom, Trenčianska 57, Bratislava, a otec - Ing. T. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. D. XXXX/X, M. K., právne zastúpený JUDr. Soňou Tóthovou, advokátkou, Šafárikovo nám. 2, Bratislava, o návrhu otca na zníženie výživného na tvorbu úspor na maloleté deti, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 10. februára 2021, č.k. 21P/52/2020-89, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **m e n í t a k**, že výživné otca na tvorbu úspor sa znižuje na maloletú G. zo sumy 150 eur na 50 eur mesačne, a maloletú E. zo sumy 150 eur na 50 eur mesačne s účinnosťou od 12.10.2020.

Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 5. novembra 2019, č.k. 9P/12/2019-238 v časti výroku III. o určení výživného na tvorbu úspor pre maloletú G. a maloletú E..

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov tohto konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním zrušil výživné v časti tvorby úspor vo výške 150 eur mesačne v prospech maloletej G. a vo výške 150 eur mesačne v prospech maloletej E., čím zmenil výrok III. rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 5.11.2019, sp.zn. 9P/12/2019, ktorým súd schválil rodičovskú dohodu vo veci výživného (výrok I.), zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (výrok II.). Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že návrhom podaným na súd prvej inštancie dňa 12.10.2020 sa otec maloletých detí domáhal zníženia výživného na maloleté deti v časti tvorby úspor. Dôvodil, že rozsudkom zo dňa 5.11.2019, ktorým bola schválená rodičovská dohoda, sa zaviazal prispievať na výživu na čas po rozvode na maloletú G. aj maloletú E. po 350 eur mesačne na každú a zároveň sumou 150 eur mesačne na tvorbu úspor v prospech každej maloletej. Uviedol, že ku dňu 31.5.2019 mu skončil pracovný pomer so Slovenskou sporiteľňou, a. s. Za posledných 12 mesiacov predchádzajúcich vyhláseniu rozsudku, ktorým bola schválená rodičovská dohoda, bol ustálený príjem otca 7.609,23 eur. Odo dňa vyhlásenia rozsudku je čistý mesačný príjem navrhovateľa 3.094,73 eur, ktorá skutočnosť predstavuje podstatnú zmenu pomerov na strane otca maloletých. Náklady otca sú rovnaké, ako boli v čase schválenia rodičovskej dohody 2.100 eur mesačne, tvorí ich nájomné na jednoizbový byt v C. 500 eur mesačne, podiel na splátke hypotéky poskytnutej rodičom maloletých v čase trvania ich manželstva v rozsahu 1/3, ktorý predstavuje 250,97 eur, 700 eur bežné výživné a bežné mesačné výdavky otca 650 eur. Od mája 2018 sa nezdržuje v rodinnom dome, nie je výlučným vlastníkom ani spoluvlastníkom inej veci ani majetkového práva vyššej hodnoty. Má za to, že

nie sú splnené hmotnoprávne podmienky na tvorbu úspor pre deti. Uspokojenie budúcich potrieb detí z úspor nemá prednosť pred uspokojením aktuálnych potrieb ich rodiča. Súčasné majetkové pomery otca maloletých nedosahujú výšku spôsobilú uspokojiť jeho aktuálne životné potreby, medzi ktoré patrí nevyhnutnosť zabezpečenia bývania, ktorá je objektívnej, nie subjektívnej ani účelovej povahy. Matka s návrhom nesúhlasila, žiadala ho zamietnuť. Apelovala na súd, aby prihliadol na majetkové pomery otca, na výšku vyplatenej mzdy a odmien v mesiacoch jún 2018 až máj 2019, spolu v čistom 91.310 eur a tiež na jeho potenciál, ktorý môže uplatniť na trhu práce. Poukázala, že k rozviazaniu pracovného pomeru so SLSP, a. s. došlo dohodou. So životopisom otca maloletých, ktorý pracoval na zodpovednej manažérskej pozícii desať rokov, je možné sa umiestniť na trhu práce na porovnateľnej pozícii s porovnateľným platom. Výživné, ktoré otec zasiela, stačí len na pokrytie bežných výdavkov, z výživného nevie maloletým odkladať rezervu do budúcnosti. Argumentovala tým, že aj banky vždy zdôrazňujú, že si ľudia majú odkladať financie ako rezervu, sporenie. Otec deťom platí na účet rezervu, ktorú v prípade potreby môžu použiť v dospelosti na financovanie svojho štúdia. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že naposledy bolo o výživnom rozhodnuté rozsudkom súdu prvej inštancie zo dňa 5.11.2019, sp.zn. 9P/12/2019, ktorým bolo manželstvo účastníkov konania rozvedené, maloleté deti G. a E. boli na čas po rozvode zverené do osobnej starostlivosti matky, a zároveň bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej sa otec zaviazal platiť na čas po rozvode výživné na maloletú G. a maloletú E. po 350 eur mesačne na každú, a zároveň prispievať na tvorbu úspor pre maloletú G. a maloletú E. pre každú po 150 eur mesačne. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplynulo, že v tej dobe otec maloletých dosahoval príjem v priemere 7.609 eur, čo bol príjem za posledných dvanásť mesiacov a za obdobie od 1.5.2019 do 30.11.2019, keď poberal aj podporu v nezamestnanosti, bol jeho priemerný príjem 6.570 eur. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa § 78 ods. 1, 2 a 3, § 63 ods. 3 veta prvá Zákona o rodine. Skonštatoval, že od posledného určenia výživného došlo k zmene pomerov na strane otca. V čase uzatvárania rodičovskej dohody mal príjem 7.609 eur, od tejto doby sa mu príjem znížil, za obdobie od októbra 2019 do septembra 2020 mal vykázaný čistý mesačný príjem 3.145 eur. Momentálne otec pracuje vo Všeobecnej zdravotnej poisťovni, kde má určený hrubý príjem na základe pracovnej zmluvy uzavretej dňa 21.01.2021, a to mesačná tarifná mzda 1.429 eur, osobný príplatok 1.429 eur, preferenčný príplatok 837 eur a riadiaci príplatok 105 eur. Súd nemal za to, že by sa otec vzdal zámerne výhodnejšieho zamestnania počas rozvodového konania. Otec ukončil so Slovenskou sporiteľňou, a. s. pracovnú zmluvu z organizačných dôvodov dohodou, ktorá bola uzavretá s cieľom dosiahnuť vyššie odstupné zo strany zamestnávateľa. Matka tvrdí, že by sa mohol umiestniť na trhu práce na porovnateľnej pozícii s porovnateľným platom. Podľa názoru súdu nemožno otcovi vyčítať, že je zamestnaný s takmer polovičným platom, ako dosahoval do mája 2019. Konkurencia na trhu práce je notoricky známa skutočnosť, najmä počas pandémie, a aj za týchto okolností otec dosahuje trojnásobný príjem v porovnaní s priemerným príjmom v národnom hospodárstve. Nemožno tiež od otca spravodlivo očakávať, aby dochádzal do miesta výkonu práce cca 75 km denne, ak by býval u svojich rodičov, len z dôvodu, aby naďalej tvoril úspory pre maloleté deti do budúcnosti. Otec si kúpil trojizbový byt v obci D., tento potreboval pre vlastné potreby bývania, ale aj za účelom možnosti realizácie styku s maloletými deťmi. Ponechať tvorbu úspor pre maloleté deti len z dôvodu hypotézy, aby mali dostatok prostriedkov, keby sa rozhodli študovať na vysokej škole v zahraničí, nemôže byť dlhodobou na úkor životnej úrovne a bývania otca. Uspokojenie budúcich potrieb detí z úspor nemá prednosť pred uspokojením aktuálnych potrieb ich rodiča. Súčasné majetkové pomery otca nedosahujú výšku spôsobilú tvoriť úspory pre maloleté deti. Ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie úspory u maloletej E. predstavovali sumu 4.008 eur, u maloletej G. 9.869 eur, celkovo teda obe deti majú naštrené 18.677 eur. Podľa názoru súdu sú zabezpečené čo do úhrady nepredvídateľných nákladov v budúcnosti. Podľa názoru súdu zmena pomerov na strane otca, a to podstatným poklesom príjmu za rozhodné obdobie zo 7.600 eur na 3.140 eur, je zmenou opodstatňujúcou zníženie vyživovacej povinnosti, pričom zohľadnil aj splácanie hypotekárneho úveru, ktorý spláca vo výške 467 eur, avšak odpadol mu nájom za jednoizbový byt v C. 500 eur. Okrem hypotekárneho však platí aj režijné náklady na bývanie. Súd prvej inštancie na základe všetkých týchto skutočností dospel k záveru, že došlo k zmene pomerov na strane otca poklesom jeho príjmu, čo má za následok zánik dôvodu na platenie tvorby úspor na maloleté deti. O trovách konania rozhodol podľa § 54 CMP.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom určenej lehote podala odvolanie matka maloletých detí. Uviedla, že odvolanie podali v súlade s ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP. V napadnutom rozsudku súdu prvej inštancie absentuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie vo veci, resp. argumentácia obsiahnutá v odôvodnení je natoľko vnútorne rozporná, že rozhodnutie ako celok je nepresvedčivé. Poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej

republiky, sp.zn. 6 Cdo 98/2017. Ďalej uviedla, že súd na základe vykonaného dokazovania nesprávne ustálil majetkové pomery a príjem otca. Podľa súdu došlo k zmene príjmu zo 7.609 na 3.145 eur a navyše mierny pokles nastal aj po podaní návrhu. Má za to, že otec nepreukázal podstatnú zmenu pomerov. Otec sa na pojednávaní dňa 10.02.2021 vyjadril, že v čase schválenia rodičovskej dohody 5.11.2019 bolo jasné, že jeho príjem do budúcnosti nebude vyšší, ako 3.145 eur v čistom. Súd v odôvodnení konštatoval, že otec platil nájomné za jednoizbový byt 500 eur, v súčasnosti spláca hypotekárny úver 467 eur a spotrebný úver 263 eur, čo má za následok vyššie náklady o 130 eur oproti nájomnému. Na súde však nebol vykonaný dôkaz pôvodnou nájomnou zmluvou a preto súd túto okolnosť len vyhodnocuje v prospech otca bez riadneho dokazovania. Súd sa vôbec nevysporiadal s celkovými majetkovými pomermi otca. V mesiacoch jún 2018 až máj 2019 otec dostal spolu v čistom odmeny a mzdy vo výške 91.310 eur. V konaní o vyporiadanie BSM sa domáha na matke maloletých vyplatenia sumy 103.638 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku a aby matka prebrala na seba splácanie hypotekárneho úveru, ktorý je ku dňu 23.3.2021 vo výške 45.337 eur. Čistý príjem matky je 836,81 eur. Uhrádza podiel na hypotéke 251 eur, výdavky spojené s bývaním plyn 61 eur, elektrina 50 eur, voda 20 eur, internet, TV, telekomunikačné služby cca 45 eur mesačne a zostane jej 409 eur. Ak sa k tomu pripočíta výživné vo výške 700 eur, pre tri osoby zostane 1.109 eur, t.j. na jednu osobu v domácnosti zostane 369 eur. Výživné jej stačí len na pokrytie bežných výdavkov a nevie z neho deťom odkladať rezervu do budúcnosti. Životná úroveň detí do značnej miery od odchodu ich otca zo spoločnej domácnosti poklesla. Nemôže si dovoliť ísť s deťmi ani na dlhší výlet v rámci Slovenska, pričom otec ukazoval deťom v mobile fotky z jeho dovolenky v zahraničí v Alpách. Zmena pomerov musí byť podstatná, musí sa týkať okolností, ktoré odôvodňujú výšku výživného za podmienky, že sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase predchádzajúceho rozhodnutia. Súd sa u otca zaoberal iba jeho záujmom k kúpe bytu a platením hypotekárneho a spotrebného úveru, nezaoberal sa majetkovými pomermi, možnosťami a schopnosťami otca, neboli v konaní vôbec zisťované odôvodnené potreby ich spoločných detí, pričom treba zohľadniť aj mieru osobnej starostlivosti. Súd sa vôbec nezaoberal odôvodnenými potrebami detí a ich zmenou od posledného rozhodnutia. Rozhodnutie musí vychádzať z porovnania so stavom v čase posledného rozhodovania. Na to, aby súd mohol hodnotiace úsudky vysloviť, musí mať dostatočne zistený skutočný stav vecí. Súd výživné znížil, pričom takýto postup riadne a zákonne neodôvodnil. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, alternatívne, aby napadnutý rozsudok zmenil a návrh otca zamietol.

3. Otec maloletých v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že matka neuviedla žiadne také skutočnosti, ktoré by osvedčovali nesprávny procesný postup súdu. Súd sa riadne vysporiadal so všetkými návrhmi účastníkov konania na doplnenie dokazovania, a navrhované dôkazy matkou (napr. kompletná pracovná zmluva otca, potvrdenie zamestnávateľa o dĺžke pracovného času) neboli by spôsobilé nijako zvrátiť súdom zistený skutkový stav. V konaní boli preukázané dôvody skončenia pracovného pomeru otca v Slovenskej sporiteľni, a.s., ktorými bola nadbytočnosť. Uzavretie dohody bolo finančne výhodnejšie ako prípadné obdržanie výpovede od zamestnávateľa. Preto nemožno podpísanie dohody o skončení pracovného pomeru z dôvodu nadbytočnosti považovať za vzdanie sa výhodnejšieho zamestnania na strane otca a za konanie v rozpore so záujmami maloletých detí. Správne súd vyhodnotil aj otázku uplatniteľnosti otca na trhu práce a prípadnej potenciality jeho príjmu. Odôvodnenie rozhodnutia považuje za dostatočné a v súlade so zákonom. Súd sa v jednotlivých bodoch odôvodnenia riadne vysporiadal s návrhmi, podstatnými a kľúčovými tvrdeniami účastníkov konania a nimi predloženými dôkazmi. Napriek preukázaným zníženým zárobkovým možnostiam a zvýšeným nákladom na zabezpečenie základných životných potrieb otca (bývanie) matka neustále až nátlakovo tvrdila, že otec vlastní majetok potrebný na tvorbu úspor pre deti, pritom však zahmlievala tú skutočnosť, že práve ona disponuje majetkom značného rozsahu a to okrem spoločného rodinného domu v Dunajskej Strede aj trojizbovým bytom v M. K., ktorého je výlučnou vlastníčkou. Majetkové pomery matky sú t.č. nepochybne vyššie než majetkové pomery otca, nakoľko majetok vo výlučnom vlastníctve matky nie je zaťažený hypotekárnym úverom a nie je určený aj na užívanie maloletými deťmi. Navyše matka si značne protirečí, keď na jednej strane tvrdí, že otec sa má uplatniť na trhu práce za porovnateľných platových podmienok ako v období predchádzajúcom schváleniu rodičovskej dohody, na strane druhej tvrdí, že otec má ísť bývať k rodičom do miesta vzdialeného 75 km od miesta výkonu práce otca a hlavného mesta, vytvárajúceho najviac pracovných príležitostí. Matka pritom nešpecifikovala, ako si má otec za ňou uvádzaných podmienok nájsť prácu s jej želaným príjmom. Súd prvej inštancie správne ustálil aj výšku príjmu otca a to za posledných 12 mesiacov od novembra 2019 do októbra 2020 v sume 3.145 eur netto a tento porovnal s príjmom za obdobie od septembra 2018 do októbra 2019 v sume 7.609 eur a rovnako prihliadal aj na príjem otca od 1.2.2021 v hrubom 3.800 eur mesačne,

na tento príjem prihladal správne a logicky, keďže pokiaľ je príjem otca od 1.2.2021 3.800 eur brutto, tak netto mzda bude nižšia o zákonné odvodové a daňové zrážky. Čo sa týka hypotekárneho úveru a zadlženosti otca jeho splátkami, nijako sa nevyvíkajú primeranosti. Ide o zabezpečenie základnej životnej potreby otca dôstojného bývania, a zároveň o konanie otca v záujme maloletých, keďže v byte majú deti zabezpečenú vlastnú izbu a dobré podmienky na realizáciu styku s otcom. Pokiaľ sa týka argumentu matky ohľadne jej osobnej starostlivosti, ako jej formy účasti na plnení vyživovacej povinnosti voči maloletým deťom, tu otec uvádza, že dcéry sú vo veku 13 a 7 rokov, nie je možné predovšetkým u staršej považovať celodennú osobnú starostlivosť matky v plnej miere za kompenzáciu hodnoty výživného hradeného otcom. Námieta matky, že súd neskúmal odôvodnené potreby maloletých detí je neopodstatnená a zmätočná, keďže úspory nie sú určené na hradenie bežných životných potrieb detí ale na hradenie mimoriadnych budúcich výdavkov detí. Napadnutý rozsudok vychádza zo správneho právneho posúdenia veci, z právnej aplikácie právnych predpisov a ich správnej interpretácie. Nespĺňa žiadne atribúty arbitrárnosti alebo predčasnosti, preto navrhol tento potvrdiť.

4. Matka sa následne vyjadrila k vyjadreniu otca, vo vyjadrení neuviedla žiadne nové skutočnosti, poukázala na skutočnosti uvedené vo svojom odvolaní. Následne sa otec písomne vyjadril k vyjadreniu matky, kde opätovne neuviedol žiadne nové relevantné skutočnosti. Zotrval na svojich doterajších vyjadreniach.

5. Krajský súd v Tnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba, matka dieťaťa (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že odvolanie matky je čiastočne dôvodné a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné čiastočne korigovať.

6. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 21P/52/2020 je zrušenie výživného určeného na tvorbu úspor pre maloletú G. a maloletú E. na každú po 150 eur mesačne.

7. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým návrhu otca v plnom rozsahu vyhovel a výživné v časti tvorby úspor na maloletú G. a maloletú E. zrušil.

8. Odvolacia argumentácia matky bola založená na tvrdení o nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozsudku, na nepreukázaní podstatnej zmeny pomerov na strane otca, na nedostatočne zistenom skutočnom stave veci a tiež nesprávnom právnom posúdení.

9. Po preskúmaní obsahu napadnutého rozhodnutia i celého spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na vyhlásenie rozsudku. Na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a správne uzavrel, že v danom prípade došlo k podstatnej zmene pomerov na strane otca. Vychádzajúc však zo skutkového stavu tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, dospel odvolací súd k rozdielnemu záveru o primeranosti výživného, resp. jeho výšky, ktorým sa otec má podieľať na tvorbe úspor pre maloleté dcéry.

10. V zmysle § 62 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť, pričom obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností, majetkových pomerov s tým, že pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

11. Podľa § 63 ods. 3 Zákona o rodine, ak to majetkové pomery povinného rodiča dovoľujú, za odôvodnené potreby dieťaťa možno považovať aj tvorbu úspor. V takom prípade súd uvedie pri určení výživného sumu výživného, ktorá je určená na tvorbu úspor a uloží povinnému rodičovi, aby túto poukazoval na osobitný účet maloletého dieťaťa, ktorý v prospech neho zriadi rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Na nakladanie z prostriedkami na účte maloletého dieťaťa je potrebný súhlas súdu.

12. Rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a o výžive maloletých možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine a § 121 CMP). V zmysle záverov aplikačnej praxe treba prihliadať na všetky okolnosti, ktoré by mohli byť podkladom pre zmenu výživného. Dôvodom na zmenu rozhodnutia však sú len v prípade, ak sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov. Nie je totiž žiaduce a prípustné reparaovať právoplatné súdne rozhodnutie pre nepodstatnú zmenu v pomeroch. Porovnaním a vyhodnotením okolností rozhodujúcich pre určenie výšky výživného na tvorbu úspor pre maloletú E. a maloletú G. v čase posledného rozhodovania súdu v konaní vedenom pod sp.zn. 9P/12/2019 a v čase vydania napadnutého rozsudku dospel aj odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie k záveru, že od tohto obdobia nastala podstatná zmena pomerov na strane otca maloletých, ktorá odôvodňuje zmenu výživného určeného na tvorbu úspor.

13. Vzhľadom k skutočnosti, že od rozhodovania súdu prvej inštancie do rozhodovania odvolacieho súdu uplynulo dlhšie časové obdobie, odvolací súd si vyžiadal potvrdenia o príjmoch oboch rodičov za obdobie od 1.2.2021 do 1.2.2022 a zistil, že otec u svojho zamestnávateľa N. T. S., a.s. C. dosiahol za uvedené obdobie priemerný čistý mesačný príjem vo výške 3.792 eur a matka dosiahla u svojho zamestnávateľa O. F. M., M. K. priemerný čistý príjem vo výške 955 eur. Pokles príjmu otca zo sumy 7.609 eur na sumu 3.792 eur, teda o 3.817 eur, je podstatnou zmenou pomerov. Keďže príjem povinného rodiča je možné postihnúť výživným do výšky 20 - 25%, odvolací súd mal za to, že je dôvodné výživné na tvorbu úspor znížiť a nie zrušiť, keď aj z teraz dosahovaného príjmu otca je možné, aby tento prispieval aj na tvorbu úspor, avšak v zníženej sume a to 50 eur mesačne na každú dcéru. Bežné výživné na dcéry otec znížiť nežiadal, preto nebolo potrebné podrobne preukazovať odôvodnené potreby maloletých detí, ktoré potreby sa hradia z bežného výživného. K námietkam matky k výške príjmu otca odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že otec si nezavinil skončenie pôvodného pracovného pomeru, v ktorom dosahoval príjem 7.609 eur mesačne. Po strate tohto zamestnania sa opätovne riadne zamestnal, v ktorom zamestnaní dosahuje pravidelný mesačný príjem, z ktorého výšky je potrebné vychádzať pri určovaní výživného, keď iný majetok vyššej hodnoty nebol zistený.

14. Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil a výživné určené na tvorbu úspor znížil tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku. Pokiaľ sa týka účinnosti zmeny výživného, tak odvolací súd túto určil odo dňa podania návrhu, keď mal za preukázané, že v tomto období už boli u otca zmenené pomery opodstatňujúce zníženie výživného na tvorbu úspor.

15. O nároku na náhradu trov tohto konania odvolací súd rozhodol v súlade s ust. § 396 ods. 1, 2 CSP za použitia ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu nárok.

16. Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).